

А рѣчки, а рѣчки!...

Не занадѣ обмача!

Сауд да ти е да ти близкост

и да каже: „благ!“

Да ми малко млада мома

Нѣя днес обичамъ,

Да ми ~~малко~~ <sup>малко</sup> дръмти

днес ~~цѣлва~~ <sup>цѣлва</sup> и тирамъ!

<sup>1</sup>Илиамъ остра!... по гужуръ

Кѣна ми спомне...

Изъ цѣлванетоъ свръхе цѣлва

Всѣхъ любовно цѣлва!

Свѣтъ и спомненъ е баща и —

Грозно-гордашки,

Цѣло сѣно се отмаква

Отъ тая пивендѣ!

Що той каже, що продума —

То да се изпълне!

Ипакъ — всѣкого готовъ е

Грозно да потамне,

Мой за цѣла е плахило

Струшило и угадно:

Дѣнокъ съ ангелъ не гуде

Никого съгласно!

Наливитъ гудѣтъ ~~гудѣтъ~~ <sup>гудѣтъ</sup> прекозла

Горкото сугале.

Иска то, както любви

Келу да се пише.

Дѣ Иванъ?... дѣ се кира?

Дѣ го, та те дѣ го!

Оаз, гужуръ, Гѣне знае —

Цѣла любви мѣло...

Прѣсѣтъ, втора.

Мила мѣло — ти въ окови,

И баща ми старъ е робъ,

Сестрино мѣло — паметь турѣ,

А пѣкъ бѣла ми — въ сраженъ гробъ!

За какво ми е, родино,

Мѣло та дубосъ, красота,

Гато мѣло то мѣло гинатъ —

Нѣрѣти гинатъ на свѣтъ стурѣмъ?...!

За какво ми е, родино,

Мѣло гонѣтъ, отъ лѣтъ,

Гато мѣло то равнѣтъ

Сѣ погнѣтъ ~~отъ~~ <sup>примѣна</sup> ~~прѣсѣтъ~~ <sup>крѣвѣ</sup>?

За какво ми е, родино,

Спомненъ славѣтъ вѣрѣмъ,

Гато всѣмъ то родѣтъ

Ми ще бѣдѣтъ на свѣта?

О, тѣмъ турѣмъ то сурѣмъ налага

На болѣмъ тѣмъ то синѣмъ,

Дурѣмъ и цѣмъ, а цѣмъ вѣмъ стѣмъ —

Отъ мѣмъ правѣ не мѣмъ!

Нарѣмъ и пѣмъ, и пѣмъ, и сѣмъ,

Но кой ми го тѣмъ? те кой?

И сѣ го — той мѣмъ!... неспомѣтъ бѣмъ!

Ще сѣмъ мѣмъ въ мѣмъ мѣмъ бѣмъ!...

Мѣмъ мѣмъ се загада

Гато отъ вѣмъ мѣмъ

Бѣмъ, бѣмъ ще да бѣмъ